

Teknillistyvässä ja kaupungistuvassa hyvinvointiyhteiskunnassamme ruumiillisen työn osuus on jäämässä yhä vähäisemmäksi. Sen vuoksi on ajankohtaista kiinnittää lisääntyvää huomiota liikuntaan, jonka avulla voidaan kohottaa työkykyä, torjua sairauksia ja rentoutua.

Sotilaille hyvä ruumiillinen ja henkinen kunto on ratkaisevan tärkeä.

Puolustuslaitosasetuksessa onkin määritetty puolustusvoimain rauhanaikaiseksi kansan puolustusvalmiuden edistäminen muun muassa harjoittamalla ruumiillista kuntoisuutta kohottavaa toimintaa. Liikkuvuus ja tulivoima ovat ne kaksi perustekijää, joista taistelutahdon ohella joukon sotilaallinen suoritusteho riippuu. Kokemukset osoittavat, että kyky liikkua nopeasti ja sitkeästi jalan, suksilla tai polkupyörällä sekä teillä että maastossa luo edellytykset yllätykselliseen taktilliseen toimintaan ja säästää tappioilta. Hyvään fyysiseen kuntoon harjoitettu joukko saattaa tiukan paikan tullen kyetä uskomattomilta tuntuviin suorituksiin.

Kuntourheilu on tärkeä osa sotilaskoulutuksesta. Sen päämääränä on pysyvän liikunnan harrastuksen herättäminen ja sitä tietä reservien ja koko kansan kunnan vaaliminen. Puolustusvoimain kannalta on erittäin arvokasta se työ, jota kouluissa ja järjestöissä tehdään liikuntakasvatuksen hyväksi ennen varusmiesaikaa ja sen jälkeen.

Kuntourheilun ohella on myös kilpaurheilulla tärkeä merkitys puolustusvoimissa lähinnä kannustavan ja harrastusta herättävän vaikutuksensa vuoksi. Valmentautuminen huippu-urheilijaksi kehittää sotilaan parhaita ominaisuuksia, kuten ripeäotteisuutta, itseluottamusta ja tahdon lujutusta sekä kykyä ”venyä” tarvittaessa. Myös monipuoliseksi kehittyneen kansainvälisen sotilasurheilutoiminnan vuoksi on välttämätöntä, että puolustusvoimilla on käytettävissään riittävästi edustuskykyisiä valiourheilijoita. On huolehdittava siitä, ettei lahjakkaimpien urheilijoiden valmentautuminen ja kehittyminen varusmiesaikana esty. Menestyminen kansainvälisen huippu-urheilun kilpakentillä on varsinkin pienelle maalle mitä arvokkainta, sillä saavutukset tekevät maata tunnetuksi, lisäävät osaksemme tulevaa arvostusta ulkomailla sekä lujittavat omaa uskoamme kansamme kykyihin ja mahdollisuuksiin.

Kansallisessa urheiluelämässämme esiintyvää hajaannusta on pidettävä valitettavana, sillä pieni maa voi menestyä kilpaurheilussakin vain toimiessaan kootuin voimin. Puolustusvoimissa eri urheiluliittojen edustajat pääsevät toistensa kanssa läheiseen yhteistoimintaan, ja olisikin toivottavaa, että se yhteishenki ja rehti toveruus, joka sotilaiden kesken näin syntyy, toisi sovinnollisuutta urheiluelämäämme laajemmaltikin.

Kansainvälistä kanssakäymistä lisäämällä kilpaurheilu edistää yhteisymmärryksen ja ystävällisten suhteiden syntymistä eri kansojen kesken. Tästä ovat osoituksena äskettäin päättyneet sotilashiihdon maailmanmestaruuskilpailut, joiden järjestäminen oli uskottu Suomen puolustusvoimille. Näiden kisojen partiohiihdossa suomalaiset menestyivät paremmin kuin koskaan aikaisemmin saavuttaen loistavan kaksoisvoiton.

Kilpa- ja kuntosurheilu sekä koko liikuntakasvatustyö ovat kulttuuritoimintaa, jonka siveellisesti kohottava vaikutus on mitä merkittävin. Tehtävänsä oikein ymmärtävä kantahenkilökunta olkoon myönteisellä asennoitumisellaan sotilasurheiluun sekä omakohtaisella liikunnan harjoittamisellaan kannustavana esimerkkinä alaisilleen.

Puolustusvoimain komentaja

Kenraaliluutnantti

Y KEINONEN